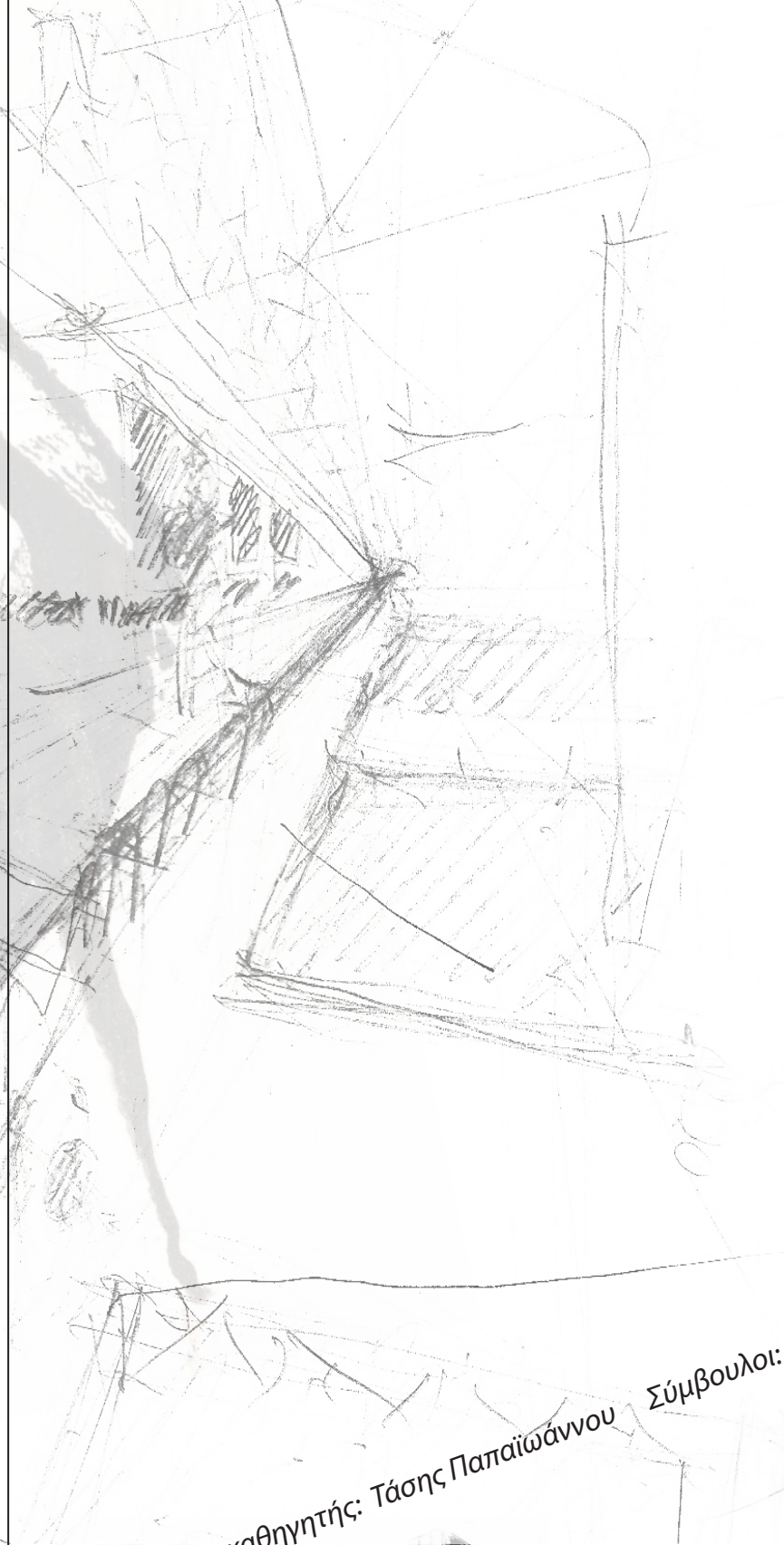

ΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΣΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟ

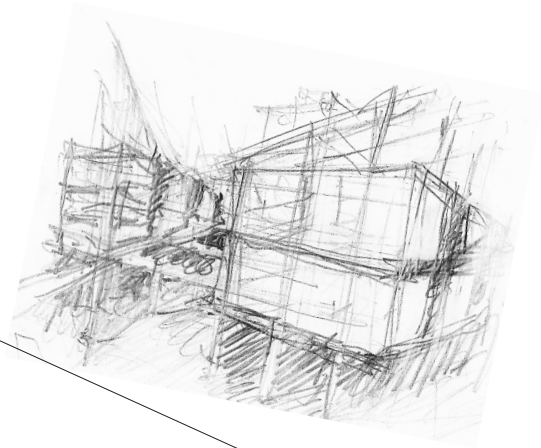

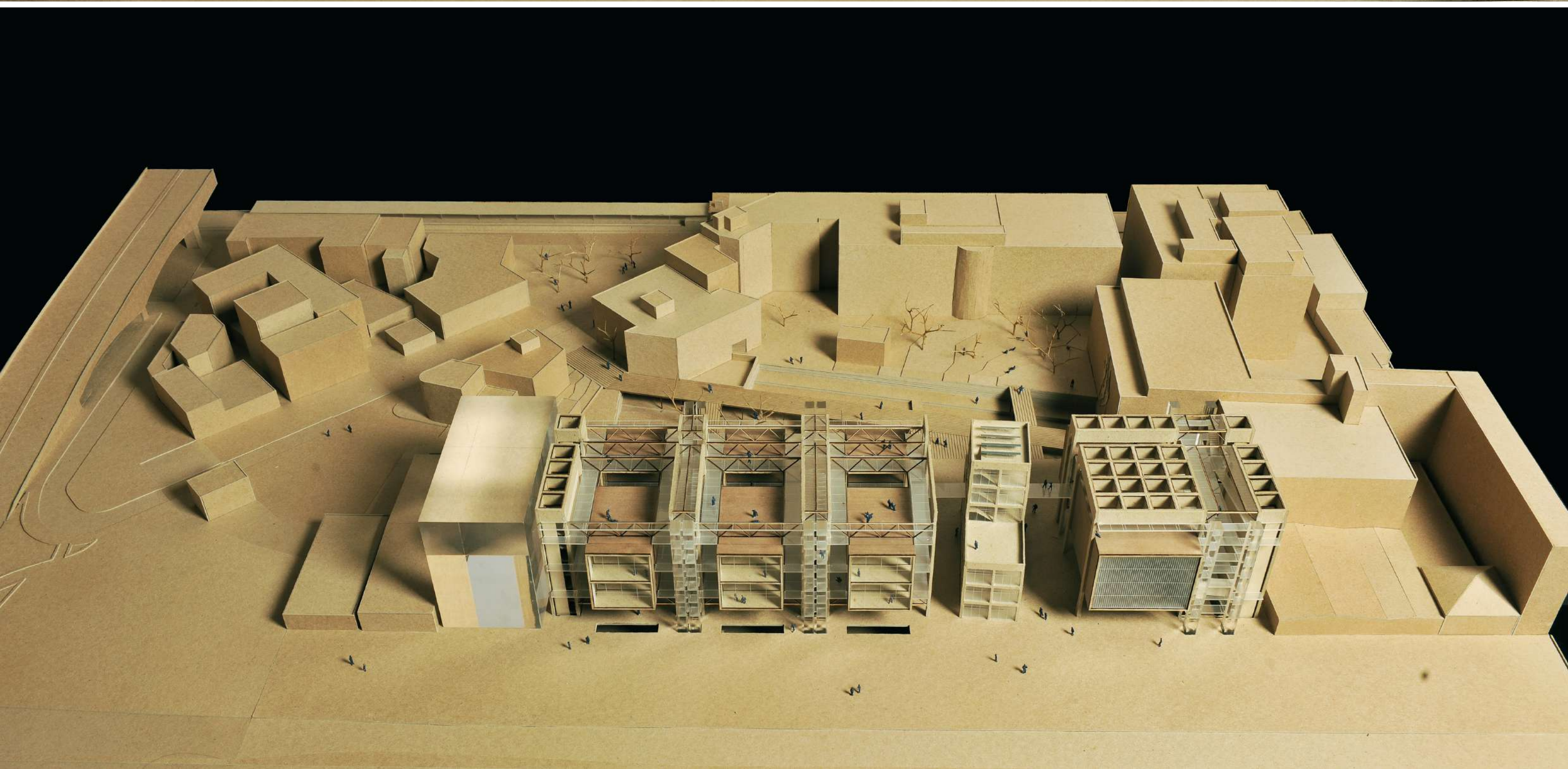
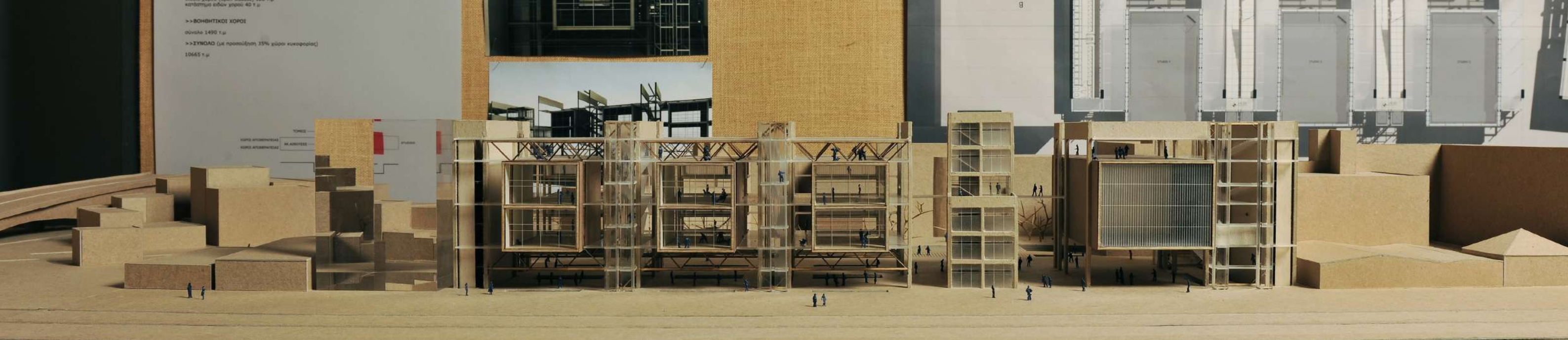
Επιβλέπων καθηγητής: Τάσης Παπαϊωάννου

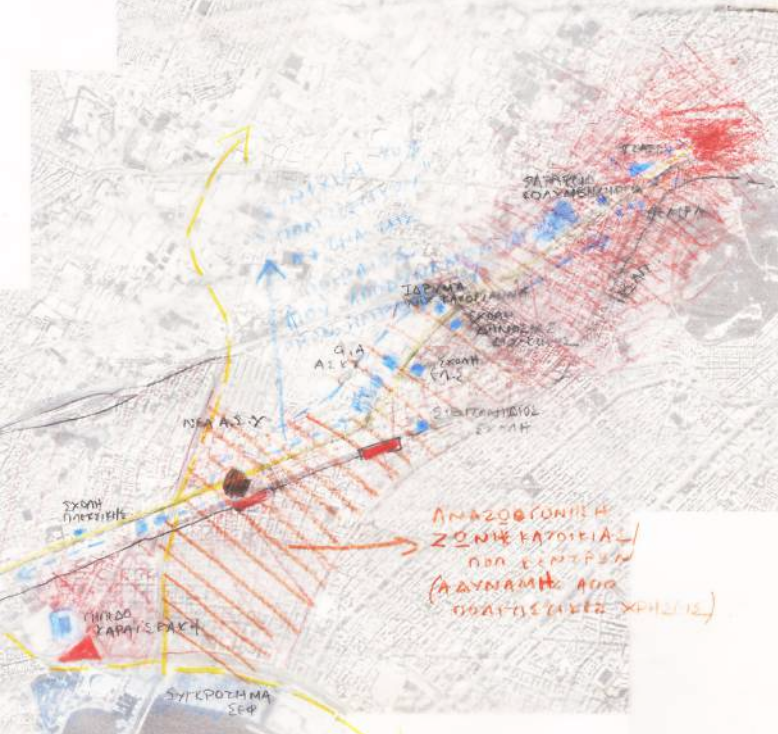

Σύμβουλοι: Παναγιώτης Βασιλάτος, Σάνιας Κυρπότην

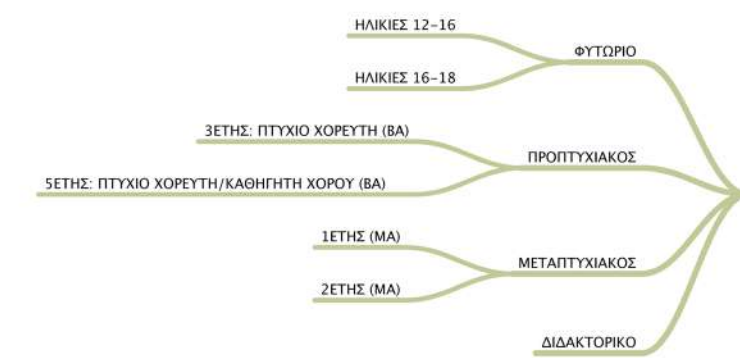
Σπουδάστρια: Σοφία Κονδυλιά

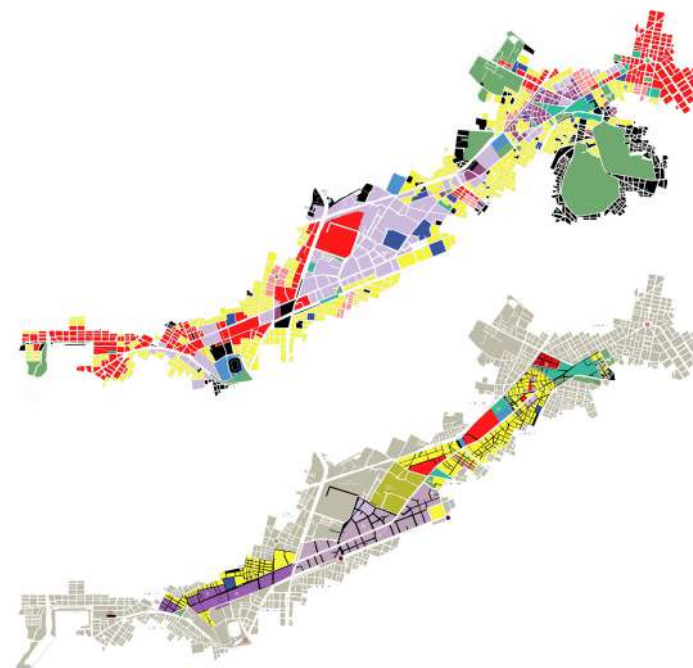
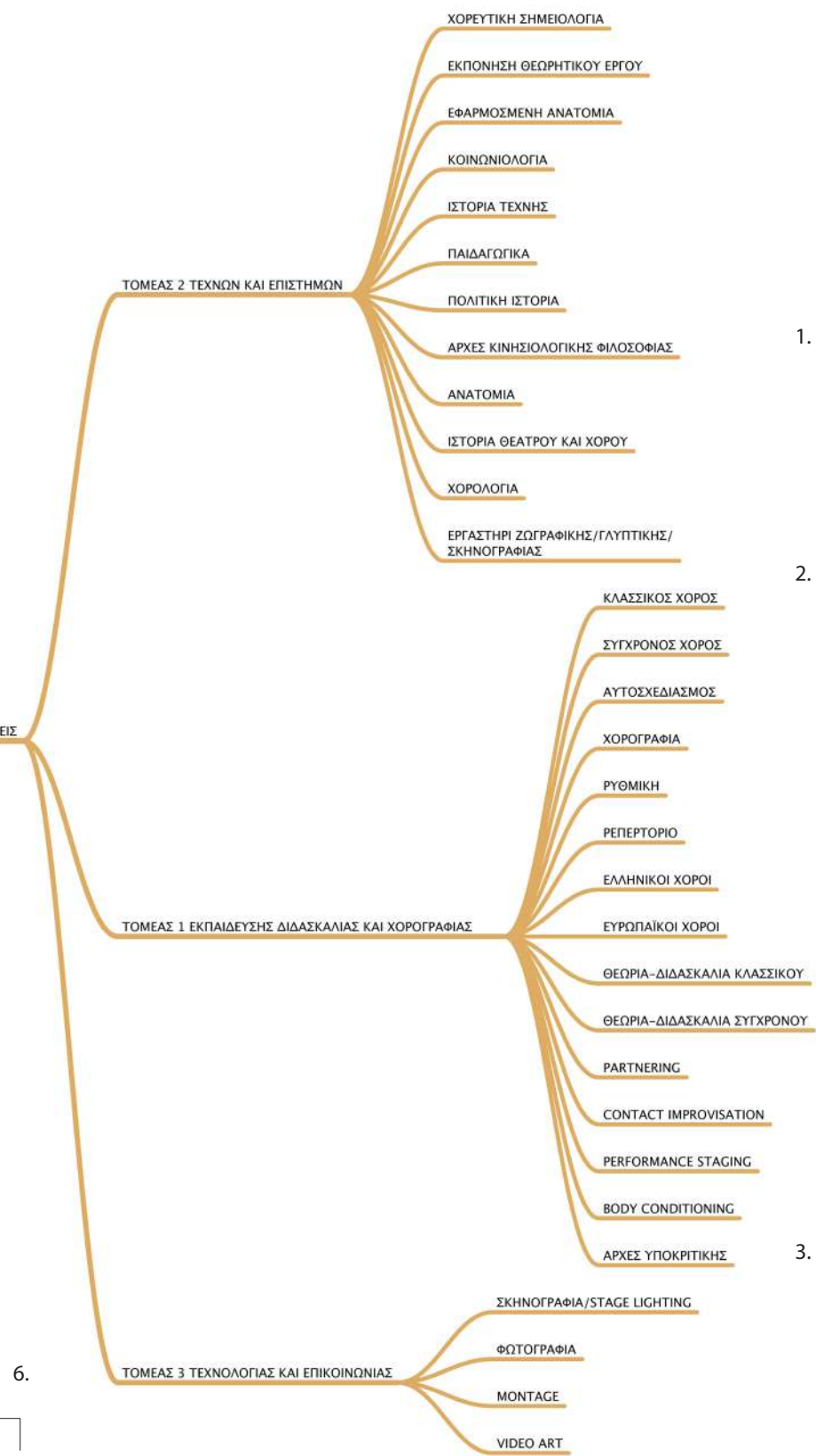

Αντικείμενο της παρούσας διπλωματικής εργασίας είναι ο σχεδιασμός ενός τεχνολογικά σύγχρονου κτιρίου (10.000 τμ) που απαντά τις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες της ανώτατης χορευτικής εκπαίδευσης και εντάσσεται άρτια μέσα στο υπάρχον δομημένο περιβάλλον. Η πρόταση ενός ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος για το χορό γεννήθηκε από την ανάγκη να δημιουργηθούν στην Ελλάδα οι κατάλληλες συνθήκες για μια ολοκληρωμένη χορευτική παιδεία, που ξεπερνά την ανώτερη βαθμίδα και στόχο έχει την διαπολιτιστική σύνδεση της χώρας μας με την υπόλοιπη Ευρώπη και τον κόσμο, συμβάλλοντας παράλληλα στην επίλυση χρόνιων προβλημάτων μέσα στον ελληνικό χορευτικό χώρο.

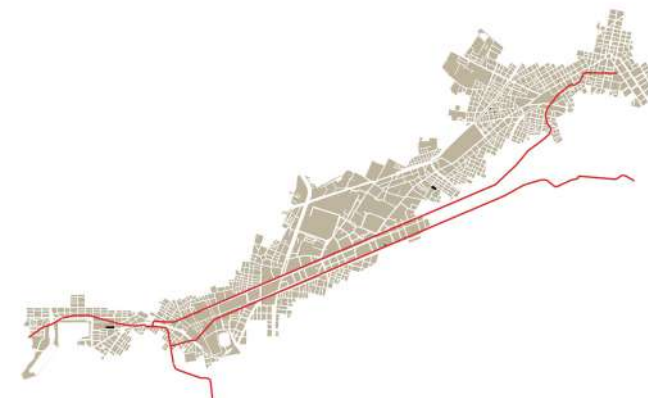
Το οικόπεδο που επιλέχθηκε βρίσκεται επί της οδού Πειραιώς, πλησίον της περιοχής του Μοσχάτου. Ο ιστορικός άξονας που συνδέει την Αθήνα με τον Πειραιά κρίθηκε κατάλληλος για μία τέτοια χρήση, καθώς, λόγω του από-βιομηχανοποιημένου, πλέον, χαρακτήρα του, τα άδεια βιομηχανικά κελύφη και τα αστικά κενά, που φιλοξενούν τα μέτωπά του, λειτουργούν εδώ και δύο δεκαετίες ως πόλοι έλξης πολιτιστικών, εμπορικών και εκπαιδευτικών χρήσεων. Το κάτω τμήμα της οδού (προς τον Πειραιά) παρουσιάζει μία ιδιότυπη εγκατάλειψη σε σχέση με το άνω (προς Αθήνα). Θεωρήσαμε, λοιπόν, ότι ένα τέτοιο ίδρυμα θα ζωογονούσε την «κάτω» της περιοχή, συλλειτουργώντας με την ΑΣΚΤ και τα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, που υπάρχουν στην περιοχή, δίνοντας μία ομαλότερη μετάβαση προς την πόλη του Πειραιά.

Η αποβιομηχάνιση της οδού Πειραιώς, που από τον 5ο αι. και ύστερα συνέδεε την Αθήνα με το λιμάνι του Πειραιά, «κληροδότησε» στην οδό πολλαπλά ιστορικά βιομηχανικά κελύφη, τα περισσότερα από τα οποία κηρύχτηκαν διατηρητέα (ΦΕΚ 1999). Το οικόπεδο που επιλέγηκε φιλοξενεί το διατηρητέο κτίσμα των πρώην γραφείων της βιομηχανίας «ΒΙΟΣΩΛ-ΡΟΛΚΟ» (σημερινή "ROLL") και ένα τμήμα του νότιου Μακρού Τείχους ως ανεκμετάλλευτο αρχαιολογικό χώρο.

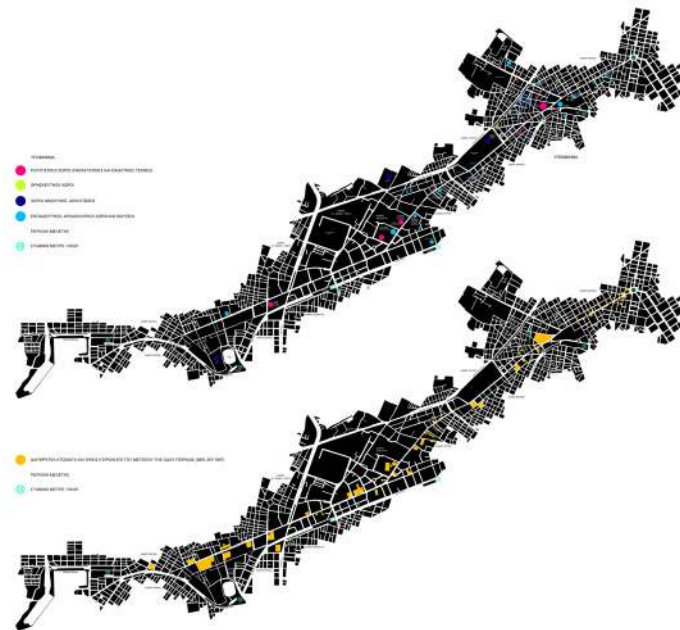

- 1.
- 2.

1.Χάρτης υπάρχουσων χρήσεων γης επί της οδού Πειραιώς 2. Χαρτης προτεινόμενων χρήσεων γης επί της οδού Πειραιώς (ΦΕΚ 1999) 3. Αρχαία χάραξη των Μ. Τειχών πάνω στον συγχρονο αστικό ιστό. 4. τοπόσημα: εκπαιδευτικοί και πολιτιστικοί πόλοι έλξης, χώροι πρασίνου και αναψυχής 5.Διατηρητέα κτίρια επί των μετώπων της οδού Πειραιώς (ΦΕΚ 1999) 6. Διάγραμμα της εκπαιδευτικής δομής της νέας σχολής χορού 7. επιλεγμένο οικόπεδο

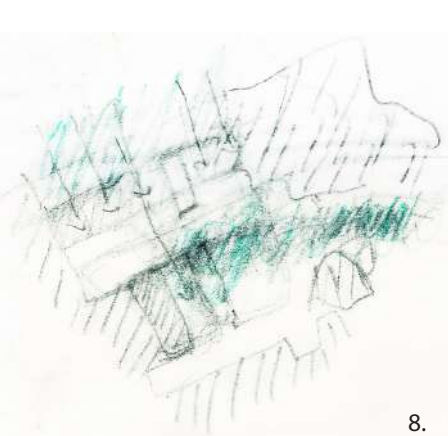

- 3.

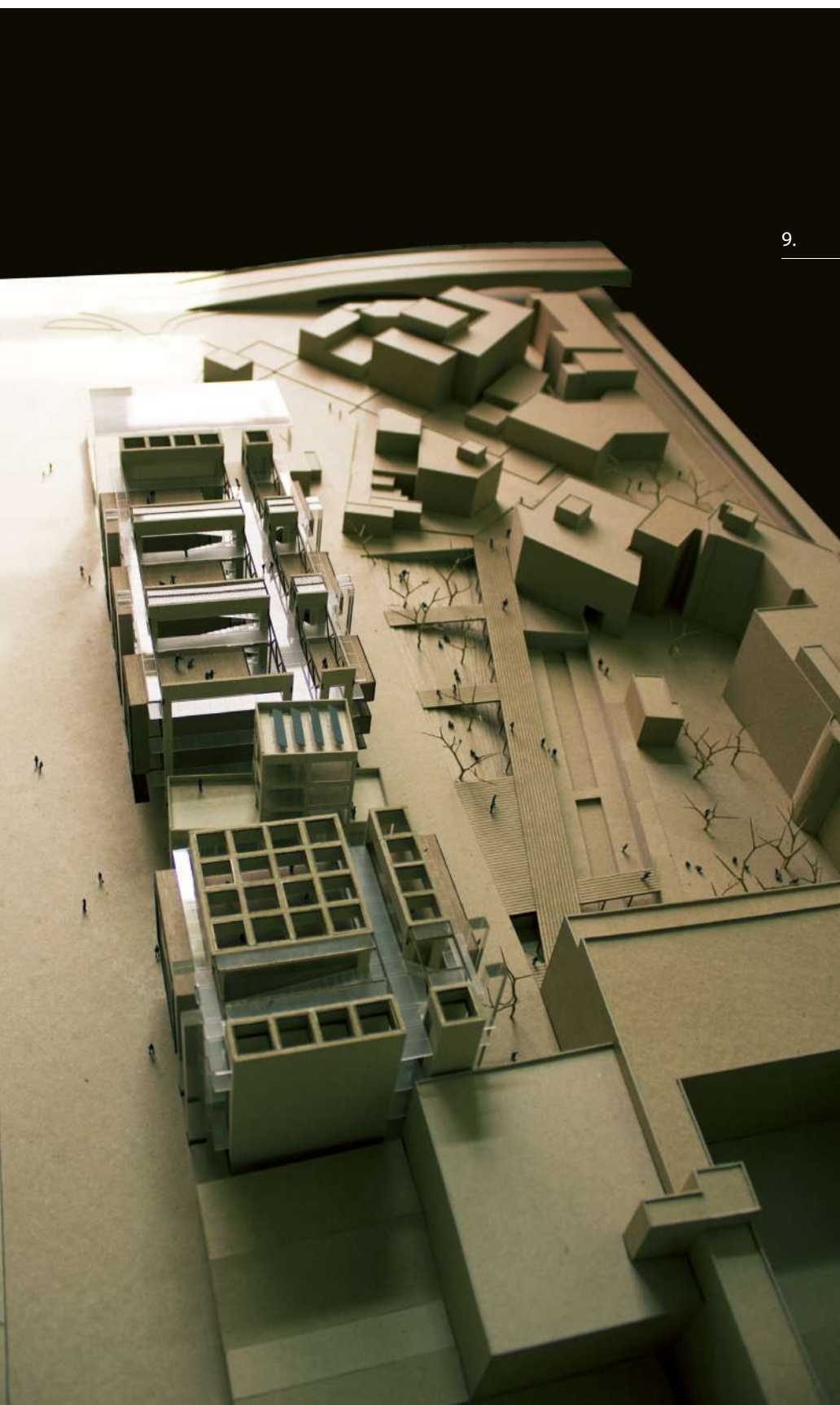
- 4.

- 5.

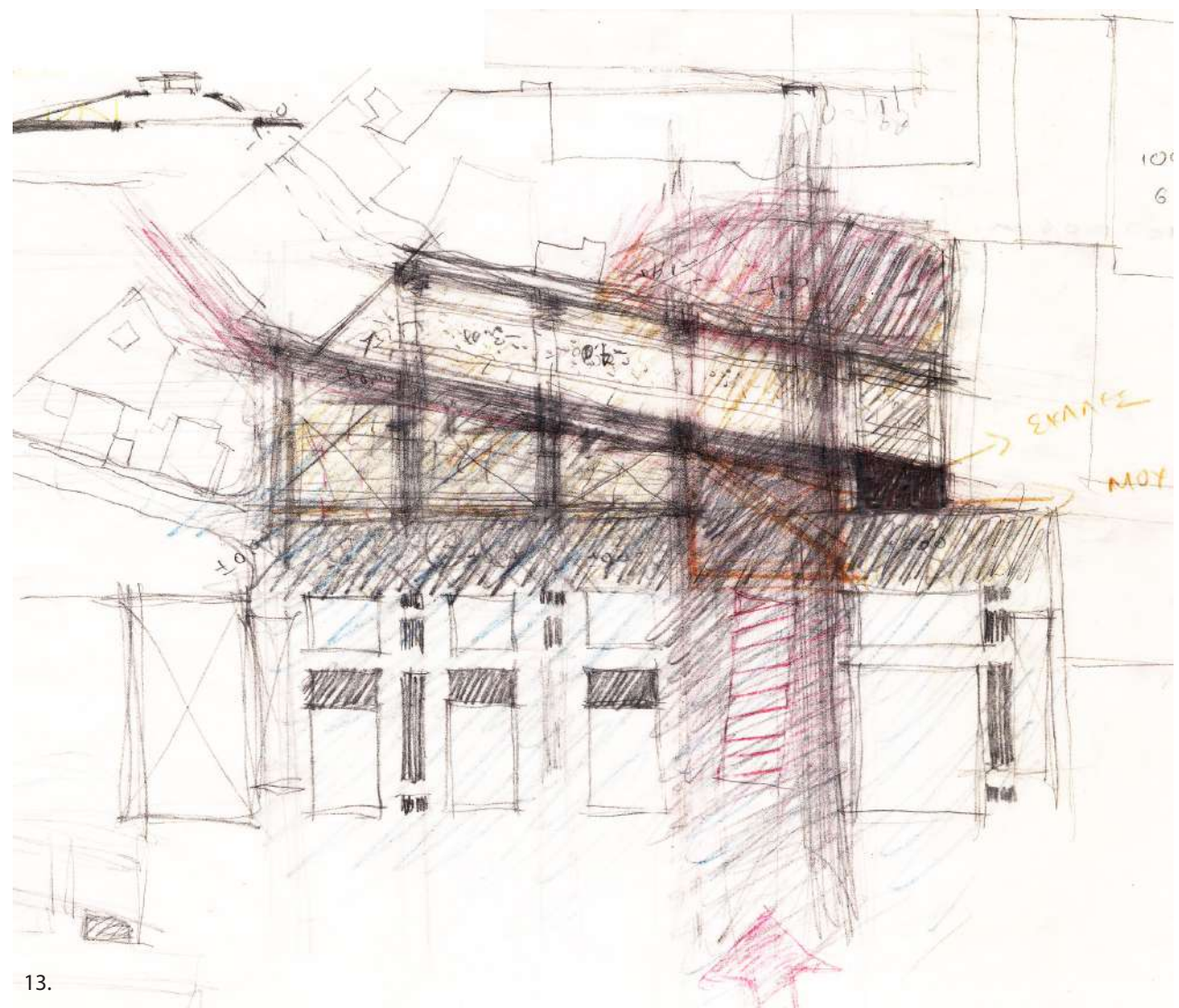

8.

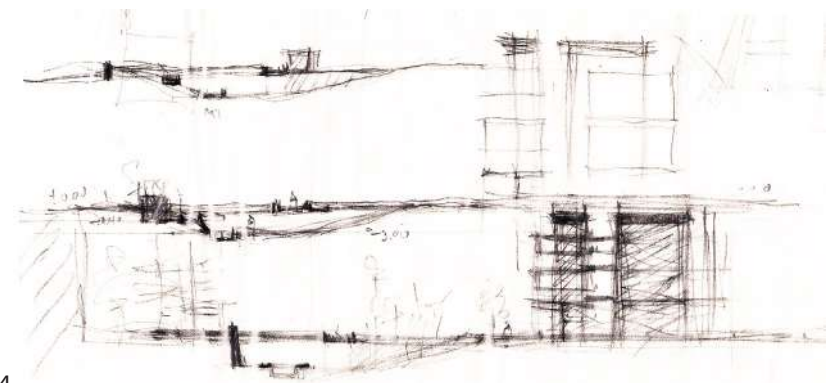
Η συνθετική πρόταση επιχειρεί τη σύνδεση αυτών των δύο ιστορικών στοιχείων με την πόλη. Αυτό επιτυγχάνεται από τη μία «ανοίγοντας» και διαμορφώνοντας τον αρχαιολογικό χώρο μέσω υπαίθριου δημόσιου περάσματος και από την άλλη, επαναχρησιμοποιώντας το διατηρητέο κτίσμα, που βρίσκεται ανάμεσα στις νέες εγκαταστάσεις, ως ανεξάρτητο λειτουργικά κτίριο, που όμως συνδέεται με τα υπόλοιπα, τόσο στο ισόγειο, όσο και σε ενδιάμεσο ύψος μέσω υπαίθριας γέφυρας. Το νέο κτίριο διαμορφώνεται ολόκληρο επί του μετώπου της οδού Πειραιώς, συμπληρώνοντας τον πολεοδομικό ιστό και αφήνοντας περάσματα προς τον εσωτερικό υπαίθριο χώρο, ο οποίος παίρνει έτσι τη μορφή υπερμεγέθης «ακάλυπτου», λόγω της αιθριακής διάταξης των πίσω όψεων των γύρω κτισμάτων. Επιπλέον, στην πίσω πλευρά του οικοπέδου ανοίγεται πρόσβαση προς τον σταθμό του ηλεκτρικού σιδηρόδρομου του Μοσχάτου και, έτσι, δημιουργείται ένα δημόσιο πέρασμα από την πλευρά της Πειραιώς, διαμέσου της αυλής, προς το κέντρο του Μοσχάτου.

9.

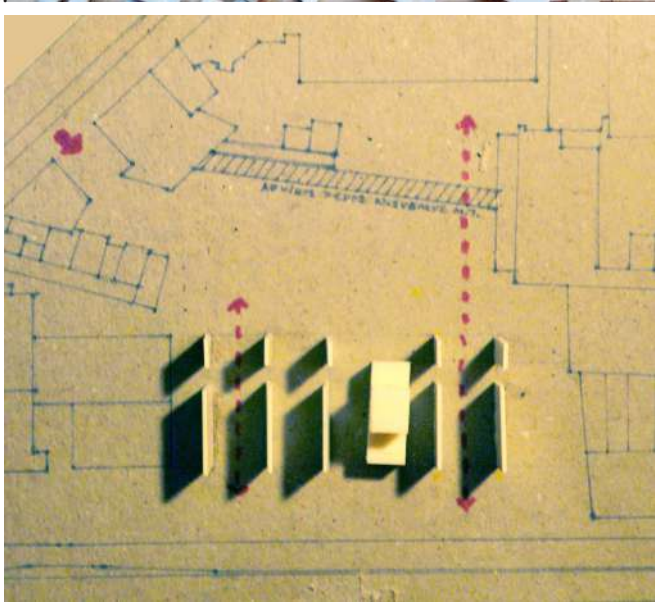
13.

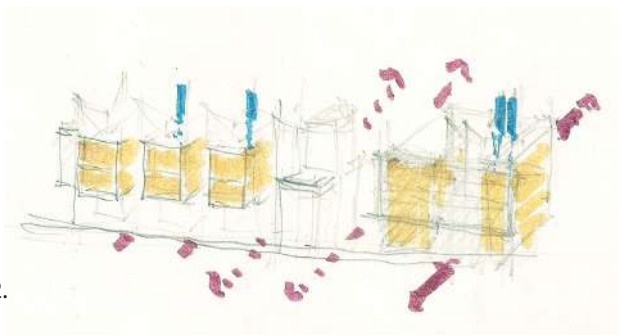
14.

10.

11.

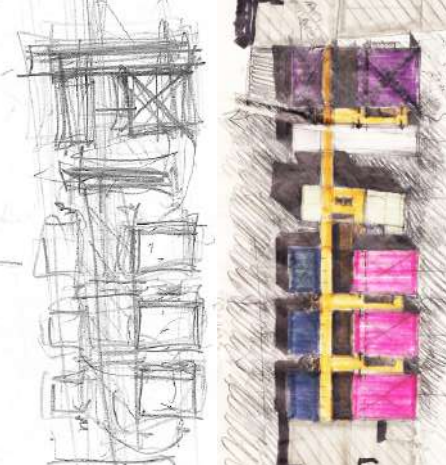

12.

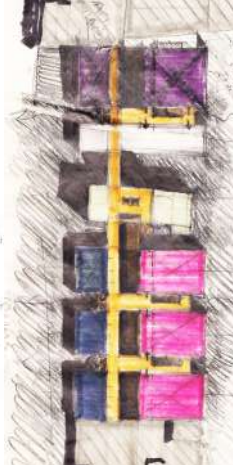
8.. Προοπτικό σκίτσο κεντρικής ιδέας για τη σχέση της σχολής με την πόλη 9. Άποψη τελικού προπλάσματος 10. πρόπλασμα εργασίας σε κλίμακα 1:1000 11. πρόπλασμα εργασίας σε κλίμακα 1:1000. Χωρική αναπαράσταση της κεντρικής ιδέας 12. προοπτικό διάγραμμα ιδέας. 13. διαμόρφωση υπαίθριου και αρχαιολογικού χώρου, κλίμακα 1:500 14. εργκάρσιες τομές κτιρίου και υπαίθριας διαμόρφωσης

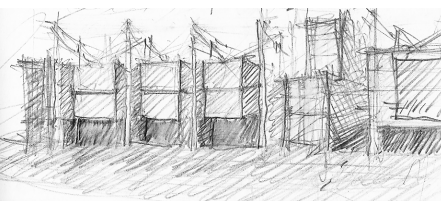
15. 16.

16.

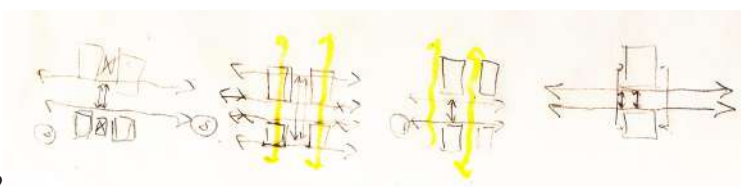

17. 18.

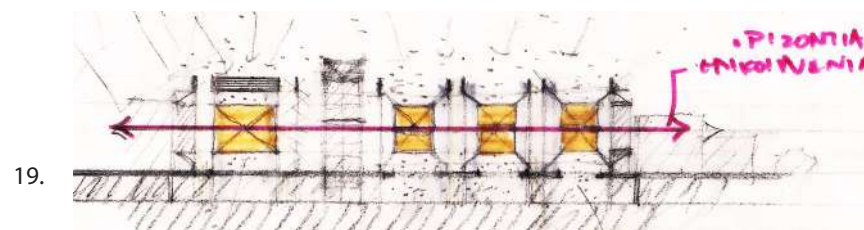
20. 21.

15. Άποψη της όψης από την οδό Πειραιώς 16. λειτουργική διάταξη 17. διάγραμμα κάτοψης 1:500 18. πρόπλασμα εργασίας 1:500 19. διαγραμματική απεικόνιση της οριζόντιας σύνδεσης των λειτουργιών στην διαμήκη τομή 20. προπτικό της όψης από την οδό Πειραιώς 21. λειτουργικό διάγραμμα εγκάρσιας τομής 22. διαγματική απεικόνιση της οριζόντιας εσωτερικής κυκλοφορίας τυπικού ορόφου.

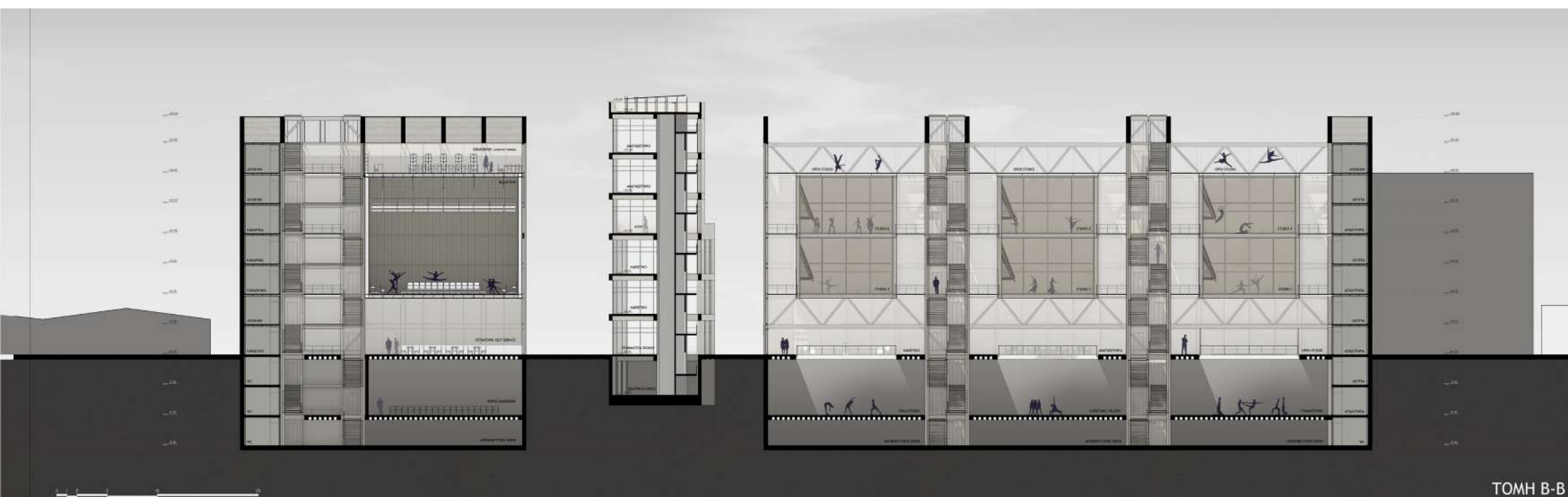
22.

Η σχολή είναι χωρισμένη λειτουργικά σε τρεις ενότητες: η εκπαιδευτική, η διοικητική, και η δημόσια-ανοιχτή προς το κοινό. Αριστερά (ως προς το μέτωπο της Πειραιώς) βρίσκονται οι αμιγώς εκπαιδευτικοί χώροι (6 αίθουσες χορού, 4 αίθουσες θεωρητικών μαθημάτων και μουσικής, PC lab, 3 διοικητικοί τομείς, είσοδος-αναμονή-ορεν studio και cafeteria στο ισόγειο, χώροι φυσικής υποστήριξης και φυσικοθεραπευτήριο στο υπόγειο), ενώ στα δεξιά οι αμιγώς δημόσιοι (black box, βιβλιοθήκη δανειστική, τμήμα mediateca, εστιατόριο στο ισόγειο και αίθουσα διαλέξεων στο υπόγειο). Το διατηρητέο κτίσμα φιλοξενεί τη γραμματεία της σχολής στο ισόγειο, διοικητικούς χώρους συνεδριάσεων στους δύο πιο πάνω ορόφους και αναγνωστήρια φοιτητών στο ανώτερο εν τομή τμήμα του. Στο μέσον του ύψους του και ανάμεσα στις δύο λειτουργικές του ενότητες συνδέεται υπαιθρίως με τις άλλες δύο κτιριακές ενότητες.

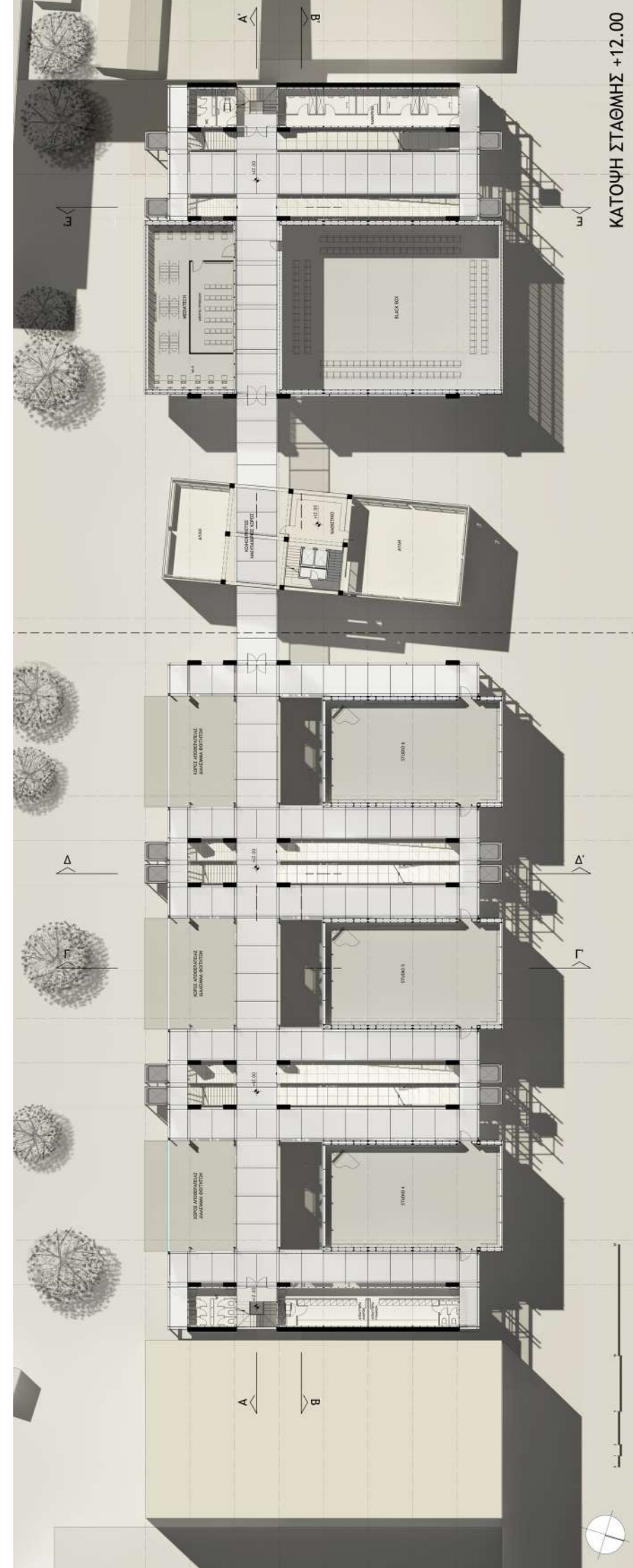

19.

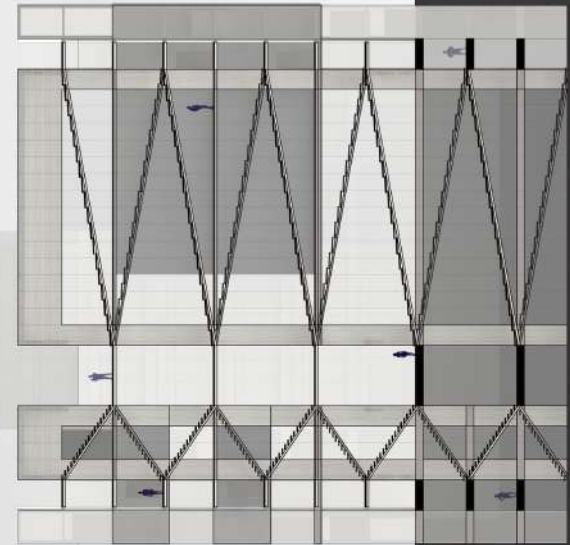
Η κτιριολογική οργάνωση όλων των εγκαταστάσεων επιτυγχάνεται εν κατόψει με μία συνεχή διαμήκη διαδρομή που μοιράζει τις κινήσεις δεξιά και αριστερά ανά δύο ορόφους, χωρίζοντας ταυτόχρονα τις «μικρές» από τις «μεγάλες» λειτουργίες (αίθουσες θεωρητικών και χώροι αποθεραπείας/διαλλείματος σε αντιπαράθεση με τις διπλού ύψους αίθουσες χορού). Παραπλεύρως τις διαδρομής αυτής υπάρχουν τρία κατακόρυφα κενά, που εξυπηρετούν τη διείσδυση του φωτός εν το βάθει και σε όλους τους ορόφους. Ο φυσικός φωτισμός ενισχύεται από τις αντανakλάσεις που δημιουργεί το υλικό του δαπέδου των εσωτερικών μεταλλικών διαδρομών, που είναι αμμοβολημένο, αντιστοισθηρό γυαλί. Οι κατακόρυφες κινήσεις οργανώνονται στις περιοχές-«σχισμές» μεταξύ των κυρίων χώρων : στο αριστερό μέρος του συγκροτήματος τοποθετούνται ανάμεσα στις τρεις ομαδοποιημένες αίθουσες χορού, ενώ στο δεξί ανάμεσα στο black box και τη ζώνη των βοηθητικών χώρων. Στο μικρό εν κατόψει τμήμα (προς την αυλή) υπάρχουν σκαλες αναρτημένες από την οροφή, ενώ στο μεγαλύτερο (αριστερό, προς την Πειραιώς) ραμπόσκαλες, που είναι και αυτές αναρτημένες με παρόμοιο τρόπο. Η οργάνωση της τομής επιτρέπει την κεντρική κίνηση μονάχα ανά δύο ορόφους, εξυπηρετώντας κοινές εισόδους για τους κύριους χώρους πρακτικής άσκησης (διπλό ύψος 6μ) και αποθεραπείας (μονό ύψος 3μ). Στους ενδιάμεσους ορόφους αυτών, η κίνηση γίνεται περιφερικά, δίνοντας μερική ανεξαρτησία και ιδιωτικότητα στις λειτουργίες των θεωρητικών αιθουσών και των τομέων των καθηγητών, που έχουν μέτωπο προς τον αρχαιολογικό χώρο και την αυλή.

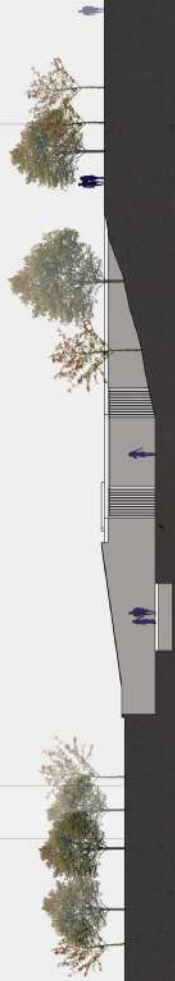
ΤΟΜΗ Β-Β

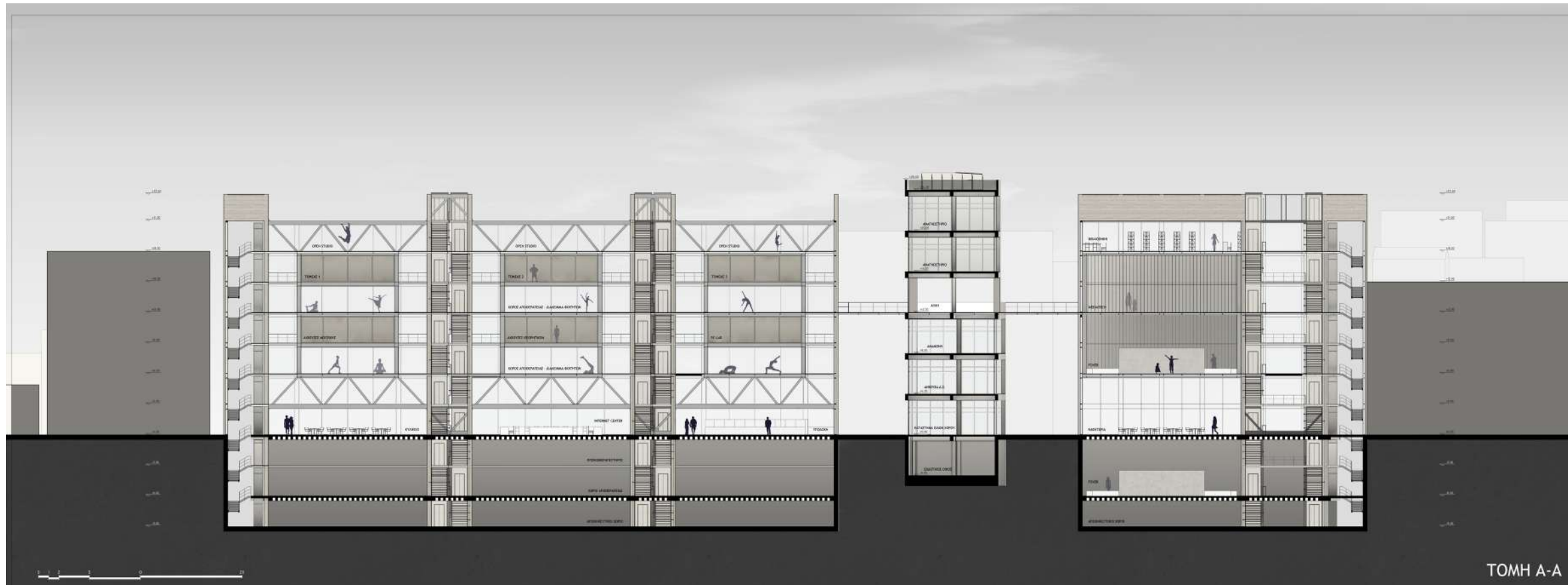
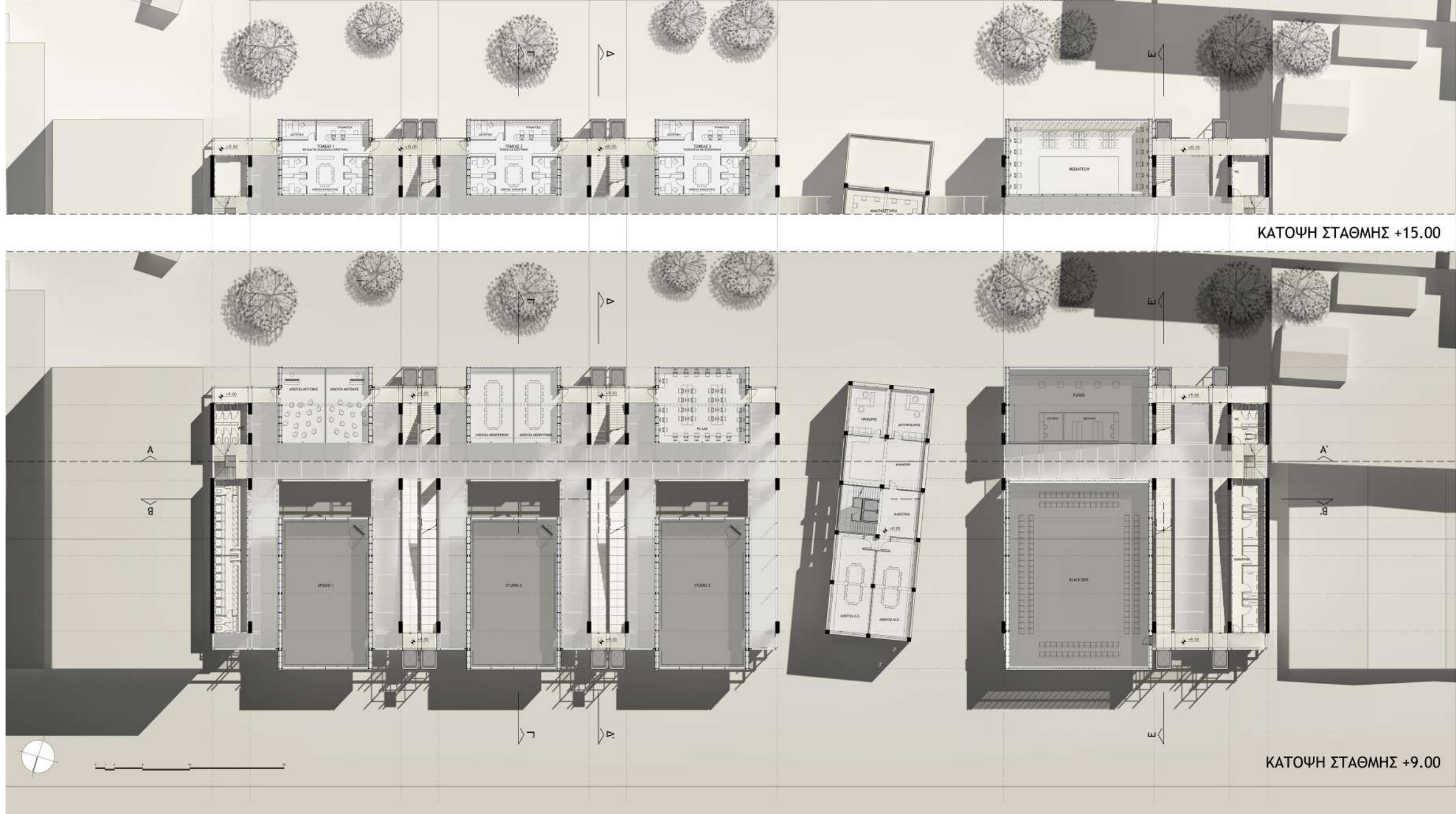
ΚΑΤΩΦΗ ΣΤΑΘΩΣ +12.00

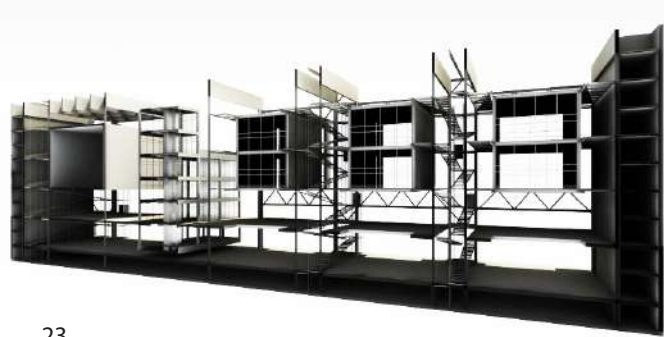
ΤΟΜΗ Δ-Δ

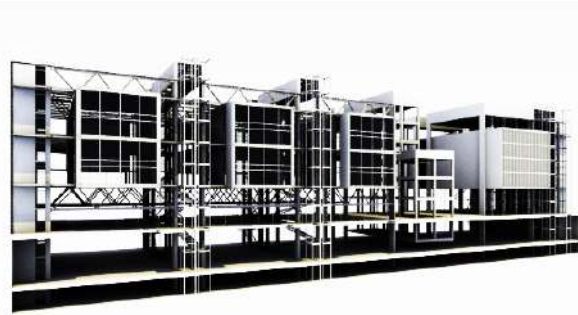
ΤΟΜΗ Δ-Δ

ΤΟΜΗ Α-Α

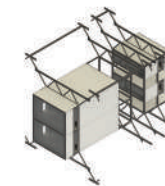
23.

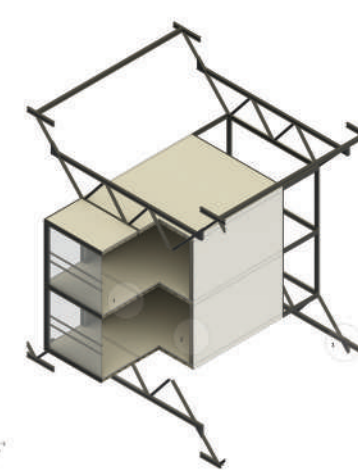
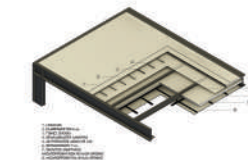
24. 25.

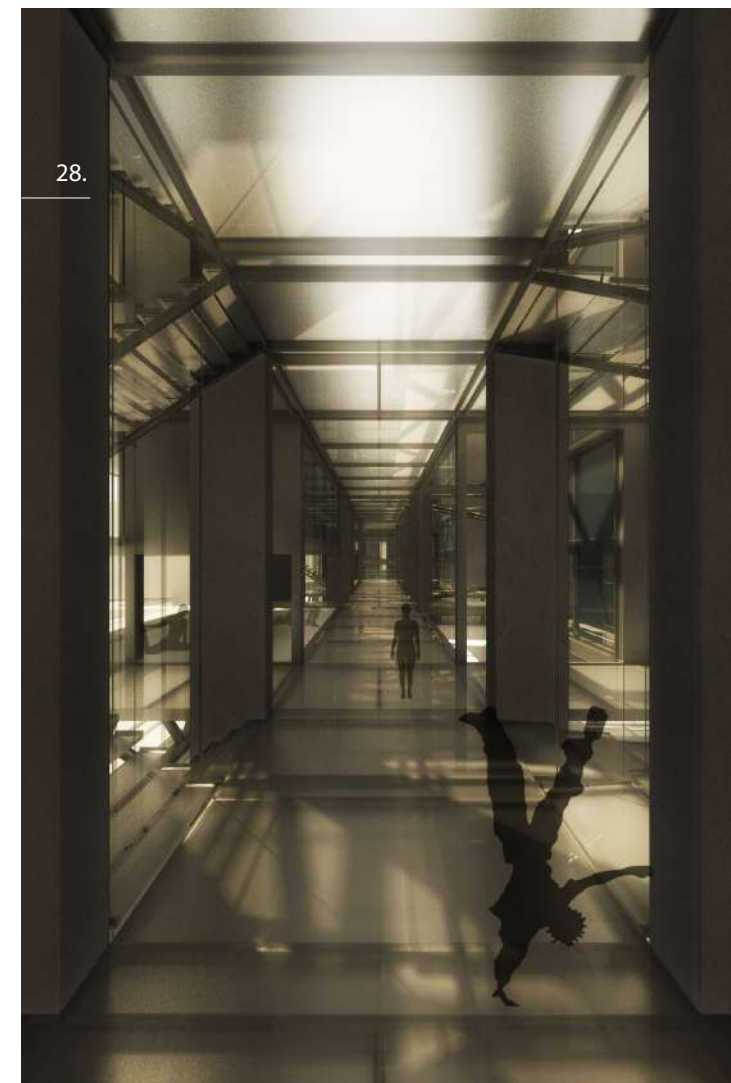
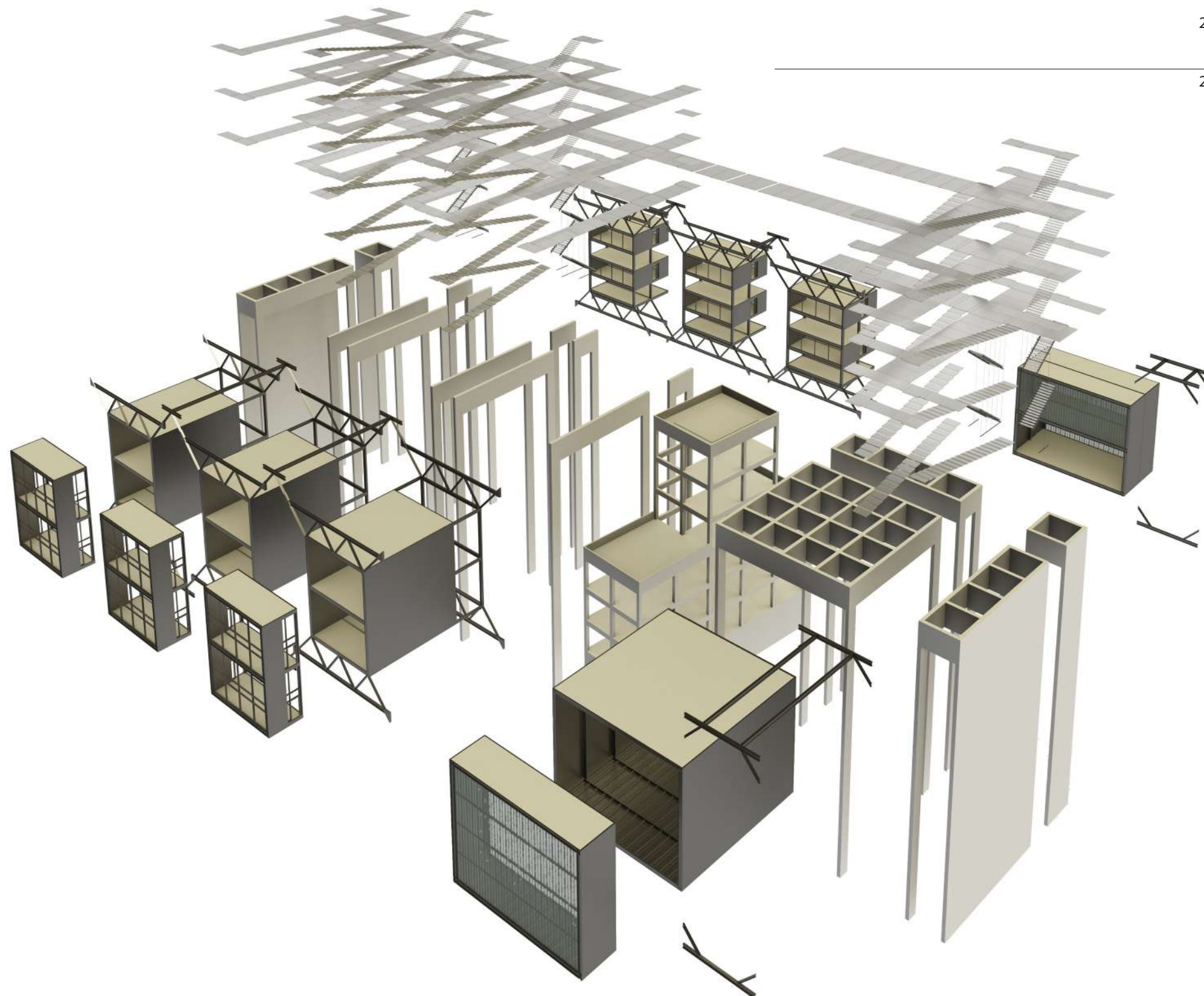
Όλοι οι κυρίως χώροι είναι μεταλλικής κατασκευής, καθώς και οι διάδρομοι και οι σκάλες. Οι κυρίως χώροι και οι διαδρομές αποτελούν ανεξάρτητα κατασκευαστικά συστήματα, τα οποία συλλειτουργούν δομικά με τα εν σειρά διατεταγμένα μπετονένια πλαίσια, επιτυγχάνοντας τη δυναμική ισορροπία όλης της κατασκευής. Όλοι οι χώροι αναρτώνται από τα δύο πλησιέστερα κάθε φορά πλαίσια με τη βοήθεια δικτυωμάτων στο άνω και το κάτω τμήμα της κατασκευής και σε τέσσερα συγκεκριμένα σημεία της κάτοψης, όπως φαίνεται στα σχέδια. Έτσι, τα φορτία μοιράζονται ισομερώς στο άνω και στο κάτω μέρος και μεταφέρονται διαδοχικά προς τη γη. Οι ίδιοι οι χώροι λειτουργούν ακαμπτικά για κάθε ζευγάρι μπετονιένων πλαισίων. Ανάμεσα σε κάθε δύο τέτοια συστήματα φιλοξενούνται τα κλιμακοστάσια, τα οποία «δένουν» με τη σειρά τους όλη την κατασκευή, καθώς τα ακριανά τους μπετονένια πλαίσια, ανάμεσα στα οποία βρίσκονται οι κλίμακες, συνδέονται ισχυρά σε κάθε όροφο με τις μεταλλικές δοκούς των πλατύσκαλων και των διαδρομών.

26.

27.

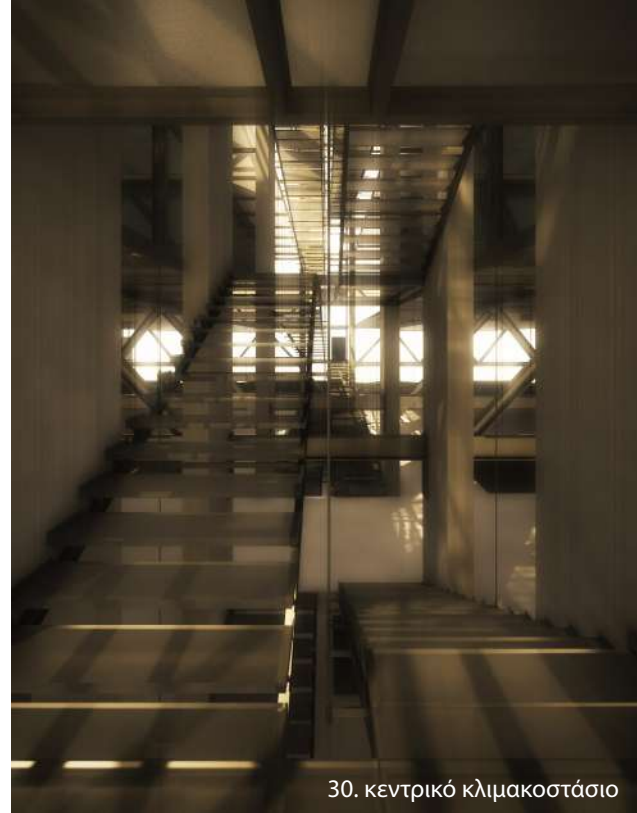

28.

23. προοπτική διαμήκης τομή 24. φωτορεαλιστική απεικόνιση του μετώπου στην Πειραιώς 25. φωτορεαλιστική απεικόνιση του εξωτερικού των αιθουσών χορού 26. ισομετρική απεικόνιση της κατασκευής μίας τυπικής μονάδας αιθουσών χορού 27. προοπτική απεικόνιση δομικού συστήματος 28. φωτορεαλιστική απεικόνιση του κεντρικού εσωτερικού διαδρόμου κυκλοφορίας

29. άποψη ισογείου

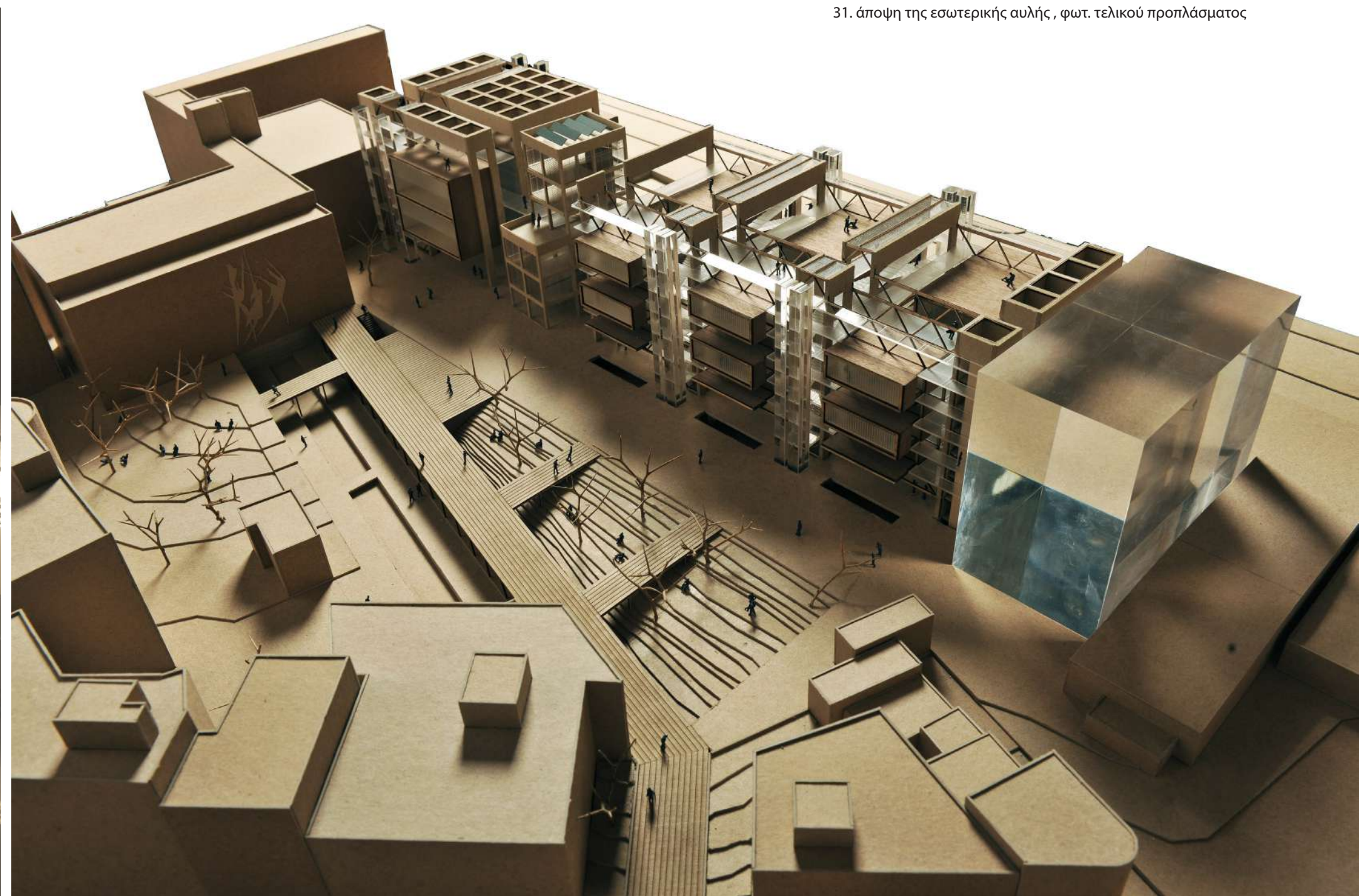
30. κεντρικό κλιμακοστάσιο

30. εσωτερική άποψη των αιθουσών χορού

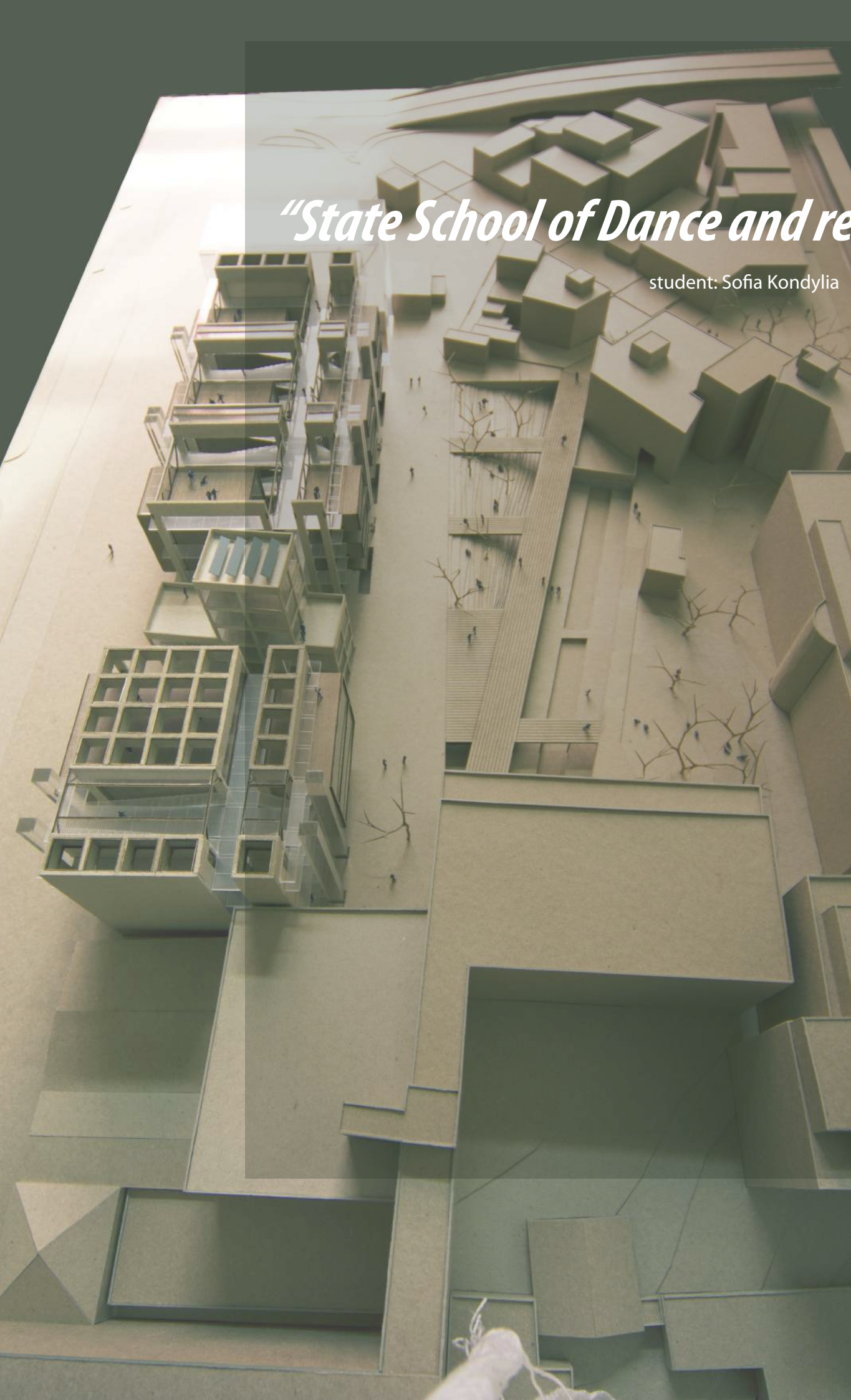

30. εσωτερική άποψη των χώρων αποθεραπείας και των τομέων

31. άποψη της εσωτερικής αυλής, φωτ. τελικού προπλάσματος

32. άποψη του εσωτερικού χώρου κυκλοφορίας διάμέσου των κατακόρυφων κενών

“State School of Dance and reconstruction of archeological site in Moschato, Athens”

student: Sofia Kondylia

supervisors : Tasis Papaioannou, Panagiotis Basilatos, Sanias Kirpotin

The objective of this diploma project is the designing of a technologically contemporary building (10000 sm²) which meets the needs of a dance in higher education and is integrated appropriately into the existing built structure. The proposal for a higher educational institution for dance originated from the need to create in Greece appropriate conditions for a full practice of dance education. That means it surmounts the higher level achieving an intercultural connection between our country with the rest of Europe and the world. It also contributes to the solution of chronic problems in the field of contemporary dance in Greece.

The selected site is situated in Piraeus Street near the Moschato area. This historical axis between Athens and Piraeus was considered as appropriate for such use due to its post-industrial character. Its facades of empty urban spaces and industrial building shells have functioned for over two decades as magnetic poles of cultural, commercial and educational use. The lower section of Piraeus street presents a unique abandonment compared the upper part towards Athens. We have considered that such an institution would revitalize its lower part and function harmonically with the National School of Arts and the other educational buildings of the area. Additionally, it will give smoother access to the city of Piraeus.

Since the 5th century Piraeus Street has connected Athens to Piraeus port. As a result of the 80s post-industrialization, the street was endowed with multiple historical and industrial building shells, most of which were officially pronounced preservative from the government in 1999. In the selected site there is one of those preserved buildings of the former offices of “BIOSOL-ROLCO”, presently “ROLL”. And a selection of the southern Long Wall as an unexploited archeological site. The proposal attempts to unite both historical elements with the present proposed use. On the one hand this is achieved by forming the archeological site and offering access to it through an outdoor public passage; on the other hand by reusing the preserved building within the new facilities as a functionally independent building. This building is, however connected to the others on the ground level as well as on a higher level by means of an open-air bridge.

The new building is shaped on the side of Piraeus Street completing the city planning network and leaving passages to the inner open-air space. This space takes on the shape of an oversized, “not built” area, between the existing buildings due to the atrium layout of the back parts of the surrounding buildings. Moreover, at the back end of this site there is access to Moschato station. In this way a public passage is created from Piraeus Street to the center of Moschato.